

BILTEN

leto 1996

št. 1

**POSAVSKI
ALPINISTIČNI
KLUB**

BILTEN

št. 1

leto 1996

VSEBINA:

NAŠI ZAČETKI	1
POROČILA	2
NAČRT DELA	6
ODMEVI	8
AKTIVNI ČLANI	12

Zbrala in uredila:
Danica Pozvek - Vidmar
Gorazd Pozvek

Senovo, april 1996

Ker do sedaj podatkov o delu našega kluba ni bilo zabeleženih na enem mestu, smo se odločili izdati bilten, kjer bo predstavljeno delo kluba v preteklih letih in naši nadaljni načrti.

NAŠI ZAČETKI

Alpinizem in športno plezanje v Posavju nimata posebne tradicije. Že veliko let pa je tudi v teh krajih kar nekaj ljubiteljev gora. Med temi so se že pred leti pojavili tudi taki, ki jih samo hoja v gore ni več zadovoljila. Hoteli so nekaj več - preizkusiti se v gorah še na drug način, se povzpeti na gore ne samo po najlažji poti. Tako so se začeli ukvarjati z alpinizmom, ker pa jim to ni bilo omogočeno na organiziran način, so se vpisali v alpinistične odseke v Ljubljani, Celju in Novem mestu. Njihova ljubezen do gora in pa trdna odločitev, da se bodo ukvarjali z alpinizmom, potrjuje tudi ves njihov trud, ki so ga vložili, da so obiskali alpinistične šole v teh oddaljenih krajih, opravili vse preizkušnje in postali alpinisti.

Potem so zbrali okrog sebe še nekaj somišljenikov in tako je bila v letu 1989 ustanovljena **Alpinistična skupina**, ki je delovala s pomočjo Alpinističnega odseka Novo mesto. Skupino je vodil Arnold Koštomaj, v veliki meri pa sta mu pomagala Miloš Kolšak in Marjan Zver. Vsi trije pa so tudi sami prehodili prej omenjeno pot.

V skupini je bila organizirana alpinistična šola, iz katere so izšli prvi alpinistični pripravniki, med njimi pa smo bili tudi taki, ki smo v naslednjih letih veliko prispevali tudi v organizacijskem smislu. Najprej smo s svojim delom dosegli take rezultate, da smo leta 1992 lahko ustanovili samostojni **Alpinistični odsek**, in sicer pri Planinskem društvu Bohor Senovo, katerega člani smo bili v večini. Vsi člani AO-ja smo bili v društvu zelo aktivni tudi pri ostalih dejavnostih, toda kljub temu nekega pravega posluha za alpinistično dejavnost nismo bili deležni. Tako se je porodila tudi zamisel, da ustanovimo **Alpinistični klub**, kar se je nato tudi zgodilo na ustanovitveni skupščini 16. 9. 1993. Preimenovali smo ga **Posavski alpinistični klub** (skrajšano **PAK**) z željo, da se vanj vključijo vsi, ki se želijo sodelovati v dejavnostih kluba. Tako bodo letos minila tri leta, odkar imamo svoj klub. V tem kratkem času delovanja smo vseskozi skrbeli za čim boljše alpinistično udejstvovanje, zato smo veliko pozornosti posvetili tudi izobraževanju, oblikovala pa se je tudi skupina za športno plezanje, v katero je vključenih veliko mladih članov, pa tudi starejših, ki delajo kot vaditelji in inštruktorji.

Naše delo lahko ocenjujemo po preplezanih smereh v domačih in tujih gorah ter rezultatih s tekem državnega prvenstva v športnem plezanju.

Gorazd Pozvek

POROČILA

POROČILO PREDSEDNIKA KLUBA ZA LETO 1995

Posavski alpinistični klub beleži že drugo polno leto svojega obstoja. Globalno gledano je upravičil svoj obstoj, saj si podobnega razvoja alpinistične in športno plezalne aktivnosti v Posavju še pred leti ni bilo mogoče predstavljati. Aktivno in konstruktivno smo vpeti v delo Komisije za alpinizem in Komisije za športno plezanje, vse bolj pa smo razpoznavni tudi v okviru Slovenije. Predvsem skrbimo za primerno stopnjo izobraževanja in izpopolnjevanja.

Klub ne beleži pretiranega osipa, prav tako pa ni njegova skrb množičnost. Pomembno je, da kvalitetno jedro vztraja in prispeva kar največ za razvoj obeh panog, ki jih gojimo. Brez aktivnih članov, brez pripravljenosti uresničevati v statutu zapisane cilje in ideale, brez občutka pripadnosti, dajanja in sprejemanja, klub nima svetle perspektive; podobne priložnosti pa v tem delu Posavja verjetno več ne bo.

Športno plezanje se je, kot kaže, že prijelo predvsem po zaslugi vestnih vodij krožka športnega plezanja na OŠ Brestanica, dobre plezalne stene v telovadnici, enkratne naravne stene v Armeškem in kvalitetnih tekmovalcev. Evidentno je, da naslednje stopnje ni več mogoče doseči brez polprofesionalizacije; pri tem mislim predvsem na tekmovalnega trenerja. Rešitve te problematike še ni na obzoru.

Pohvalno pri vsem tem pa so rezultati organizirane vadbe, ki so pokazali, da naši najboljši lahko posežejo po najvidnejših mestih. Tu bi med drugimi lahko izpostavili Tadeja Bernika in njegovo 5. mesto na državnem prvenstvu.

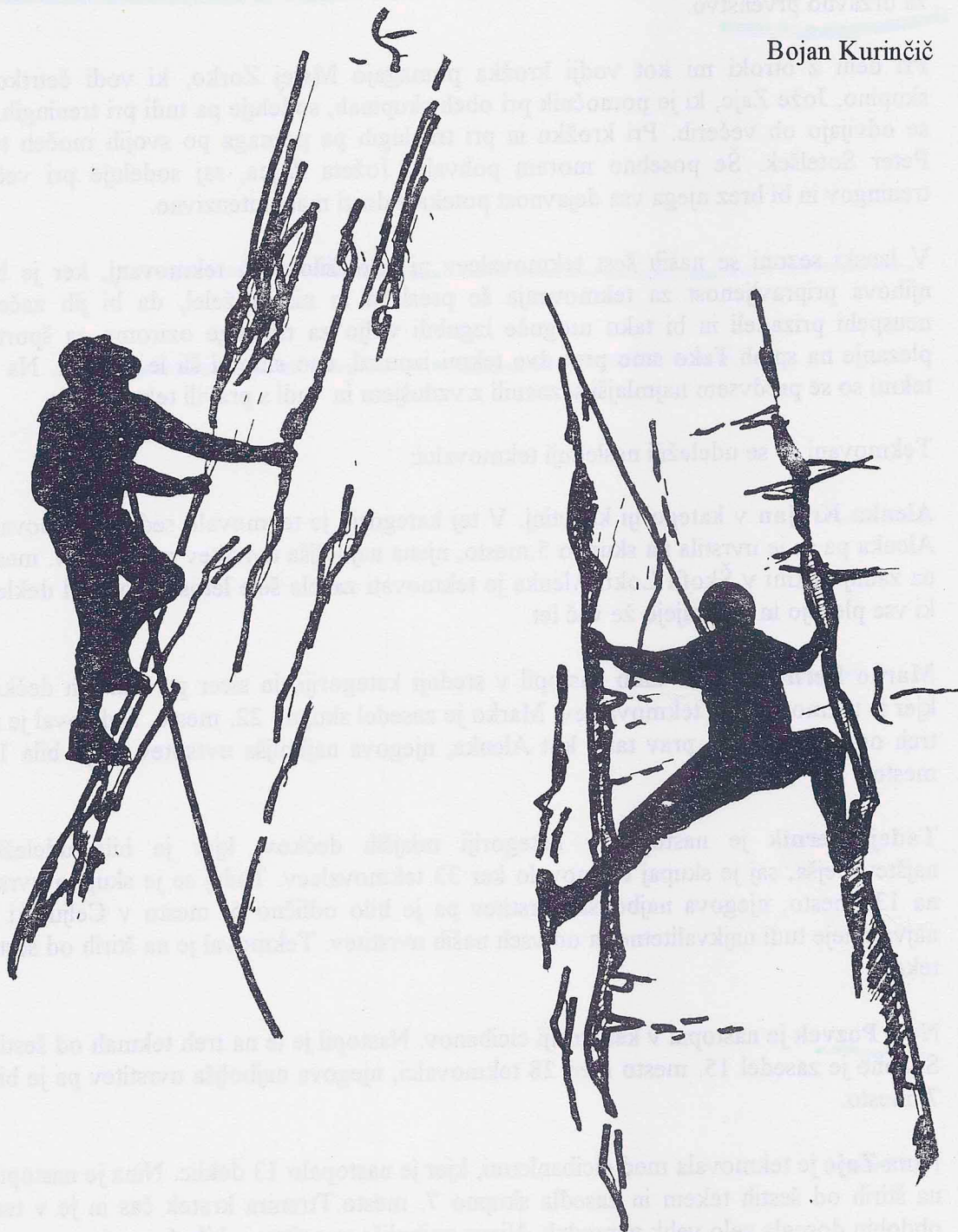
Lanskoletni cilj kluba pa je izven vseh pričakovanj dosegel Andrej Sotelšek z najboljšim dosežkom kluba z oceno 7c+/8a ali po UIAA lestvici skoraj 10. Brez ugibanj je to zaenkrat absolutni rekord kluba.

V alpinizmu pa zaenkrat ni svežih vetrov. Afera Česen je bolj posledica stagnacije tega zelo zahtevnega športa v celi državi. Prvič v bližnji preteklosti se na razpisano alpinistično šolo ni prijavil prav nihče. Od osmih alpinističnih pripravnikov iz leta 1994 je le eden preskočil v alpinistični razred: Aleksandra Voglar. Dva kandidata še čakata na prvo priložnost, drugi pa so se kar porazgubili. Po drugi strani cilja 300 vzponov v letu 1995 nismo uresničili. Dosegli smo število 220, kar je sicer več kot leta 1994, vendar pa manj kot leta 1993. Pohvalno pa je, da je bila glavnina vzponov med 5. in 7. stopnjo. Pozimi pa prevladujejo slapovi, pristopi in turni smuki. Prvič smo se uspeli zavilhteti čez mejo 6000 in samo vprašanje časa in denarja je, kdaj bo prvi posavski alpinist stal na 8000 m.

Brez videnja slabše strani, tudi svetlih strani ne moremo oceniti objektivno. Pri temnejši strani bi bilo vredno izpostaviti, da je individualizem v klubu vse bolj prisoten in da pravih povezav manjka (primer individualnih odprav v Ande, skupnih tur). Pozablja se tudi, da stavba kluba stoji na temeljih in da temelji niso od boga dani.

Kot zaključek ne bom izpostavljaj ciljev in smernic za leto 1996. O smernicah je veliko povedanega že v zgornjih stavkih, cilji pa brez prave vsebine dela v klubu obležijo kot neizpolnjeni plani v predalu. Zato pa se mi zdi pomembno in vredno pohvaliti tiste in se zahvaliti tistim, ki skoraj vedno ostanejo neimenovani, kateri delo je večkrat nevidno, pa je opravljeno, ki nosijo organizacijo in delo kluba. Ne bom jih imenoval, razmislite in jih poiščite sami. Vsem njim hvala.

Bojan Kurinčič

POROČILO O DELU SKUPINE ZA ŠPORTNO PLEZANJE

Na področju športnega plezanja se je pretežna dejavnost odvijala v okviru krožka športnega plezanja, ki ga izvajamo na umetni plezalni steni v OŠ Brestanica. V krožek je bilo v letu 1995 vpisanih več kot dvajset otrok od šestega do šestnajstega leta starosti. Krožek poteka dvakrat tedensko. Iz teh udeležencev krožka se je oblikovala v lanskem letu skupina šestih tekmovalcev, ki se je začela udeleževati tudi tekmovalni za državno prvenstvo.

Pri delu z otroki mi kot vodji krožka pomagajo Matej Zorko, ki vodi četrtkovo skupino, Jože Zajc, ki je pomočnik pri obeh skupinah, sodeluje pa tudi pri treningih, ki se odvijajo ob večerih. Pri krožku in pri treningih pa pomaga po svojih močeh tudi Peter Sotelšek. Še posebno moram pohvaliti Jožeta Zajca, saj sodeluje pri večini treningov in bi brez njega vsa dejavnost potekala dosti manj intenzivno.

V lanski sezoni se naših šest tekmovalcev ni udeležilo vseh tekmovalni, ker je bila njihova pripravljenost za tekmovalni še preslaba in nisem želel, da bi jih začetni neuspehi prizadeli in bi tako mogoče izgubili voljo za treninge oziroma za športno plezanje na sploh. Tako smo prvi dve tekmi izpustil, eno smo si šli le ogledat. Na tej tekmi so se predvsem najmlajši seznanili z vzdušjem in tudi s pravili tekmovalni.

Tekmovalni so se udeležili naslednji tekmovalci:

Alenka Krejan v kategoriji kadetinj. V tej kategoriji je tekmovalo sedem tekmovalki, Alenka pa se je uvrstila na skupno 5. mesto, njena najboljša uvrstitev pa je bila 4. mesto na zadnji tekmi v Škofji Loki. Alenka je tekmovalni začela šele letos in to med dekleti, ki vse plezajo in tekmujejo že več let.

Marko Bernik je prav tako nastopil v srednji kategoriji, in sicer pri starejših dečkih, kjer je tekmovalo 25 tekmovalcev. Marko je zasedel skupno 22. mesto, sodeloval je na treh od petih tekem, prav tako kot Alenka, njegova najboljša uvrstitev pa je bila 16. mesto.

Tadej Bernik je nastopal v kategoriji mlajših dečkov, kjer je bila udeležba najštevilnejša, saj je skupaj tekmovalo kar 33 tekmovalcev. Tadej se je skupno uvrstil na 13. mesto, njegova najboljša uvrstitev pa je bilo odlično 5. mesto v Celju, ki je najvrjetneje tudi najkvalitetnejša od vseh naših uvrstitev. Tekmoval je na štirih od šestih tekem.

Nejc Pozvek je nastopal v kategoriji cicibanov. Nastopil je le na treh tekmah od šestih. Skupno je zasedel 15. mesto med 28 tekmovalci, njegova najboljša uvrstitev pa je bila 7. mesto.

Nina Zajc je tekmovala med cicibankami, kjer je nastopalo 13 deklic. Nina je nastopila na štirih od šestih tekem in zasedla skupno 7. mesto. Trenira kratek čas in je v tem obdobju dosegla zelo velik napredek. Njena najboljša uvrstitev je bila 6. mesto.

Samantha Hrošovar je prav tako nastopila med cicibankami in zasedla skupno 12. mesto, njena najboljša uvrstitev pa je bilo 8. mesto, nastopila je le na treh tekmah.

Nejc in Samantha sta bila med mlajšimi v svojih kategorijah, tako da bosta med cicibani lahko nastopala še dve leti.

Prav vsi naši tekmovalci so se iz tekme v tekmo uvrščali na višja mesta in s tem kazali, da napredujejo. Tako si v naslednji tekmovalni sezoni lahko obetamo še boljše rezultate.

Treningi tekmovalcev v lanskem letu niso bili posebej načrtovani, temveč so trenirali bolj spontano in predvsem samo plezali in še to pretežno na umetni steni. Predvsem mlajši so premalo plezali v skalnih smereh, prav tako pa bi tudi starejši morali še več časa preživeti po raznih plezališčih. To se je najbolj pokazalo po skupnem treningu v Arcu, ko je bilo pri vseh udeležencih opaziti kvaliteten preskok naprej.

V letošnjem letu bomo skušali nekaj pomanjkljivosti pri treningu popraviti, tako smo že od samega začetka pristopili k delu bolj načrtno. Na začetku smo izvedli testiranje, nato smo poleg plezanja več delali tudi za splošno moč, sedaj pa je pouderek že na vzdržljivosti. Seveda pa tu vmes nekaj manjka. Zaustavilo se je pri treningu maksimalne moči, kajti za tak trening nimamo pravih pogojev. Za trening msksimslne moči bi nujno potrebovali manjšo previsno steno, za katero ne moremo najti pravega prostora. Tako je pripravljenost tekmovalcev prišla do neke meje, kjer je potrebno za kvaliteten preskok naprej zagotoviti tudi ustrezne pogoje. Pri tem pa ne mislim le na materialne pogoje, temveč tudi na kadrovski potencial. Na srečo v klubu že imamo take ljudi, ki bi lahko veliko pomagali. Tu mislim predvsem na Sandro Voglar in Andreja Sotelška, za katera bi želel, da bi se čim prej in kolikor jima bi le dopuščal čas, vključila v delo s tekmovalci.

Med ostalimi člani kluba, predvsem mislim na starejše, se je edini intenzivno ukvarjal s športnim plezanjem Andrej Sotelšek, kar se je pokazalo tudi pri njegovih rezultatih. V lanskem letu je naredil izredno kvaliteten napredek in v plezališču preplezal smer z oceno 7c+/ 8a.

Vsi ostali pa se treninga lotevamo še bolj volontersko, saj za kaj več tudi ni časa. Ostali smo na dosedanjem nivoju, večina pa seveda športno plezanje uporablja za trening in čim boljšo pripravo za alpinistično udejstvovanje.

Gorazd Pozvek

NAČRT DELA POSAVSKEGA ALPINISTIČNEGA KLUBA ZA LETO

1996

A) Organizacija skupnih tur in izletov:

- marec	turni smuk (z Rink čez Žmavčarje)	(1 dan)
- april	Paklenica	(5 - 7 dni)
	Arco	(5 - 7 dni)
- maj	turni smuk Krma ali Krn	(2 dni)
- junij	Bivak na M. Podih, Štruca, Skuta, Kogel	(2 dni)
- julij	Dolomiti (tri Cine, Civetta ali Grossglockner)	(4 - 5 dni)
- avgust	Chamonix	(5 dni)
- september	Korošica, (Vežica, Dedec)	(3 - 3 dni)
- oktober	Bivak pod Srcem (Rušica, Špik)	(2 dni)
- november	Paklenica	(4 - 5 dni)
- december	Vršič (skupna tura in žur)	(2 - 3 dni)

Natančne datume posameznih tur bomo določili na sestankih kluba, kjer bodo določeni tudi posamezniki, odgovorni za ture.

B) Organizacija individualnih akcij:

V klubu bomo pomagali tudi pri organizaciji tur posameznikov in navez, ki bodo načrtovali akcije, ki bodo po kriterijih ocenjene kot take, da jih je potrebno podpreti.

C) Športno plezanje:

- krožek športnega plezanja:
 - na umetni steni OŠ Brestanica (jan. - mar.)
 - v plezališčih Armeško, Kotečnik, Luknja (apr. - jun.)
- prireditev tekmovanja v športnem plezanju za udeležence krožka
- sodelovanje na tekmovanjih v športnem plezanju v vseh kategorijah
- izgradnja plezalne stene
- plezanje v plezališčih Slovenije (julij - november)

D) Urejanje plezališča ob cesti Krško - Sevnica.

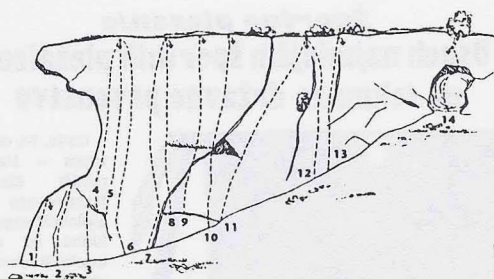
E) Izobraževanje:

- začetni alpinistični tečaji (ob primernem številu kandidatov)
- izpopolnjevalni tečaji za alpiniste in vodnike
- alpinistični inštruktorski tečaj
- izpiti za alpiniste - 2 kandidata
- tečaj za vaditelje in trenerje športnega plezanja
- zaključek alpinistične šole (izpiti)

F) Ostale dejavnosti:

- skozi vse leto bodo potekali treningi športnih plezalcev in alpinistov na umetni steni in v naravnih plezališčih
- obiski plezališč po dogovoru med člani kluba
- alpinistično udejstvovanje navez in posameznikov v domačih in tujih gorah
- organizacija predavanj z diapozitivi
- popularizacija alpinizma in športnega plezanja z objavami na radiu in v časopisu

Andrej Sotelšek

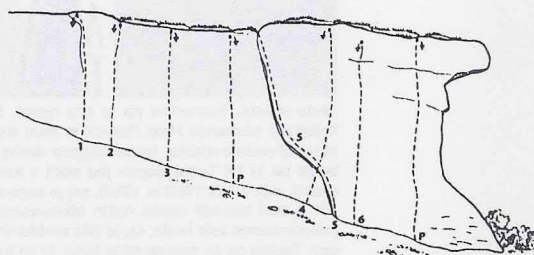

Armeško

1. Steber	6b+	☐	☐	7 m	8. Mali princ	6b	☐	☐	14 m
2. Spomini	5c	☐	☐	8 m	9. Smolana	6a	☐	☐	14 m
3. Rambo	6b+	☐	☐	7 m	10. Odpisani	5a	☐	☐	16 m
4. Brez raza	6b+	☐	☐	20 m	11. Gargamel	5a	☐	☐	15 m
5. Ognjene kočije	7b+	☐	☐	20 m	12. Solo	4a	☐	☐	11 m
6. Child in time	7a	☐	☐	20 m	13. Solo varianta	4a	☐	☐	11 m
7. Easy rider	6a+	☐	☐	20 m	14. Keep the faith	6b	☐	☐	6 m

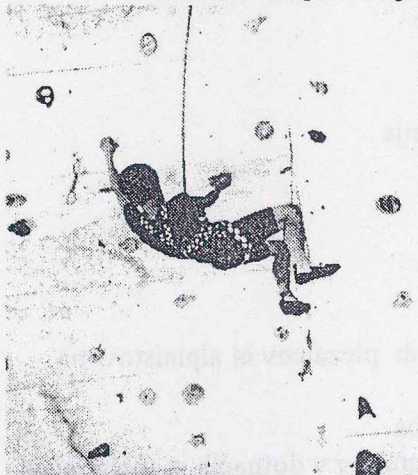
1. Hop hop	6c+	☐	☐	9 m
2. Ala Smrk	5b	☐	☐	8 m

1. Perspektiva	6b+	☐	☐	8 m
2. Princ plime	6a+	☐	☐	10 m
3. Stoto	6a+	☐	☐	9 m
4. Devica	6a/6+	☐	☐	8 m

1. Krožna poč	5a	☐	☐	7 m
2. Sex, drugs in beli prah	7a+	☐	☐	7 m
3. Fukotozje	7b+	☐	☐	8 m
4. Soraje	6b	☐	☐	10 m
5. Poč	5c	☐	☐	10 m
6. Obsedenost	7b	☐	☐	10 m

Mladi športni plezalci PAK-a napredujejo

Skupina športnih plezalcev mlajših kategorij se je udeležila svoje prve tekme za državno prvenstvo in zasedla solidne uvrstitve.

Alenka Krejan je med kadetinjami na tekmovanju v Kranju zasedla 5. mesto, Nina Zajc in Samantha Hrušovar pa sta na tekmovanju v Pivki med cicibankami zasedli 6. in 9. mesto.

Prav tako je v Pivki Nejc Pozvek med cicibani zasedel 12., Tadej

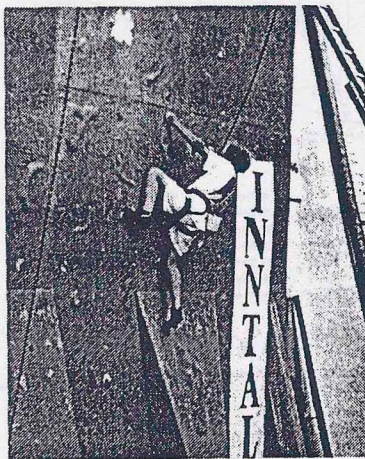
Bernik pa med mlajšimi dečki 17. mesto. To so vsekakor vzpodbudni rezultati, saj so slovenski plezalci v mlajših kategorijah eni najboljših na svetu.

Prav tako pa so bili naši najmlajši uspešni tudi pri plezanju športnih smeri v plezališčih, kjer so v zadnjem obdobju preplezali več smeri z oceno 6b+ in 6b.

Predvsem pa je potrebno pohvaliti Alenko Krejan za njeno prvo preplezavo smer z oceno 6b+, in sicer je preplezala smer Rambo v plezališču Arneško. Nejc Pozveka za sedmico z imenom Zamorka v Libojah, Igorja Suvajčeviča in Marka Bernika za preplezani smeri Rambo in Steber, obe z oceno 6b+. (PAK)

ODMEVI

Športno plezanje Uspeh najmlajših športnih plezalcev na tekmi za državno prvenstvo

Celje, 14. oktobra – Najmlajši člani Posavskega alpinističnega kluba so se udeležili tekme za državno prvenstvo za mlajše kategorije in se vsi tudi uvrstili na zelo dobra mesta.

Najprej sta nastopili v kategoriji cicibank (deklice, rojene leta 1984 in mlajše) Nina Zajc in Samantha Hrušovar. Nina je zasedla

šesto mesto, Samantha pa je bila osma. Naslednji je nastopil v kategoriji cicibanov Nejc Pozvek in med devetnajstimi uvrščenimi zasedel sedmo mesto, kar je njegova doslej najboljša uvrstitev. Še boljši pa je bil Tadej Bernik (na sliki) v kategoriji mlajših dečkov (dečki, rojeni leta 1982 in 1983), saj je zasedel odlično peto mesto, kar je tudi največji uspeh naših tekmovalcev. Tudi v tej kategoriji je konkurenca zelo huda, saj je bilo uvrščenih kar dvajset tekmovalcev, Tadeja pa so premagali le štirje, ki so tudi reprezentanti Slovenije.

Ti rezultati naših najmlajših plezalcev pa niso kar tako tudi zato, ker so slovenski športni plezalci v mlajših kategorijah eni najboljših na svetu, kar je potrdilo tudi zadnje svetovno mladinsko prvenstvo v športnem plezanju, kjer so naši plezalci osvojili kar tri medalje.

Dobre uvrstitve naših najmlajših tekmovalcev so vsekakor lepa vzpodbuda za delo vnaprej. Trenutno obiskuje krožek in treninge športnega plezanja dvajset osnovnošolcev, in sicer vsak torek in četrtek v osnovni šoli Brestanica. Za tiste, ki bi želeli poskusiti, se lahko do konca oktobra še vedno vpišejo v krožek in se nam pridružijo. (Gorazd Pozvek)

Alpinizem

Uspešna poletna sezona posavskih alpinistov

Po uspelem prvem delu sezone, ko sta se Bojan Kurinčič in Gorazd Pozvek februarja vrnila iz Južne Amerike z uspešno opravljenim vzponom na najvišji vrh obeh Amerik, 6960 metrov visoko Aconcagua, Metod Kovarčič pa je prav tako osvojil svojega prvega šesttisočaka, so člani kluba s svojimi aktivnostmi nadaljevali tudi v poletni sezoni. Največ so plezali v domačih hribih, nekateri pa so obiskali tudi tuje gore.

Bojan Kurinčič in Matej Zorko sta preplezala najprej eno lepših smeri v dolini Krme, ki ji alpinisti rečejo DKV (Dular, Killer, Vavken), z oceno V, 500 m, nadaljevala pa sta s klasikama Debeljakovo varianto Aschenbrenerjeve smeri v Travniku in Zmajem v Ojstrici, ki sta obe ocenjeni s VI+. Za zaključek pa sta preplezala še klasično kombinacijo v Triglavu, Helbo s Čopovim stebrom, obe sta eni naj-

bolj zahtevnih v tej smeri.

Arnold Koštomaj je z Metodom Kovarčičem preplezal Trmaste kamine in Kamenkov kamin v Mali Mojstrovki. Obe smeri sta VI. težavnostne stopnje. Skupaj pa sta preplezala tudi Severni raz v M. Mojstrovki in smer Prečenje v Ospu.

S Francom Gričarjem pa je Arnold preplezal še Shoberjevo smer na prelazu Passo Sella, ki je ocenjena s VII-. Metod pa je s prijateljem iz Novoga mesta preplezal še kombinacijo Helbe s Čopovim stebrom.

Gorazd Pozvek je z Bojanom Jevševarjem preplezal smer Herlec - Kočevar v Šitah, kjer je najtežji raztežaj ocenjen s VI, drugače pa se težave vrtijo med V in IV, z ženo Danico pa sta preplezala Jubilejno v Dolgem hrbtu z oceno V. Isto smer je preplezal tudi Marjan Zver, prav tako s svojo ženo, Mojco.

Bojan Jevševar je s prijateljem iz drugega alpinističnega odseka plezal smer DKV v Draškem vrhu, z ženo Nušo pa sta preplezala smer Platenšus v Dolgem hrbtu.

Ker pa imamo v klubu tudi že nekaj pravih veteranov, ki so prav tako željni pravih izzivov, sta poskusila s plezanjem v severni steni Triglava tudi

Božo Košenina in Drago Kurinčič in seveda jima je tudi uspelo. Oba sta bila navdušena in pravita, da bosta še plezala. Z njima sta bila v steni Gorazd Pozvek in Bojan Kurinčič.

Med najaktivnejšimi v klubu sta bila Andrej Sotelšek in Aleksandra Voglar. (PAK)

Novi uspehi športnega plezalca Andreja Sotelška

Andrej Sotelšek, član Posavskega alpinističnega kluba, v letošnjem letu dokazuje, da je najboljši posavski športni plezalec. Po kvalitetnem zimskem treningu in uspešnem plezanju v italijanskem plezališču Arco, kjer je preplezal svojo prvo smer z oceno 7c (čista devetka po lestvici UIAA), je z uspešnim plezanjem nadaljeval tudi v poletni sezoni.

Največ je plezal v plezališču Kotečnik pri Libojah, kjer je uspel v naslednjih težjih smereh: Zlato in Srebrna streha, obe z oceno 7b(8+/9-), Varianto super sira in Ovulacija z oceno 7a(8) in smeri Bambus 6c+(8-) in Korak do sanj 6c+/7a(8-/8). V domačem plezališču v Armeškem pa se mu je posrečil vzpon v smeri Obsedenost z oceno 7b. Vse te smeri je preplezal s takoimenovano "rdečo piko", kar pomeni, da si je smer že poprej ogledal oziroma jo naštudiral in jo nato preplezal.

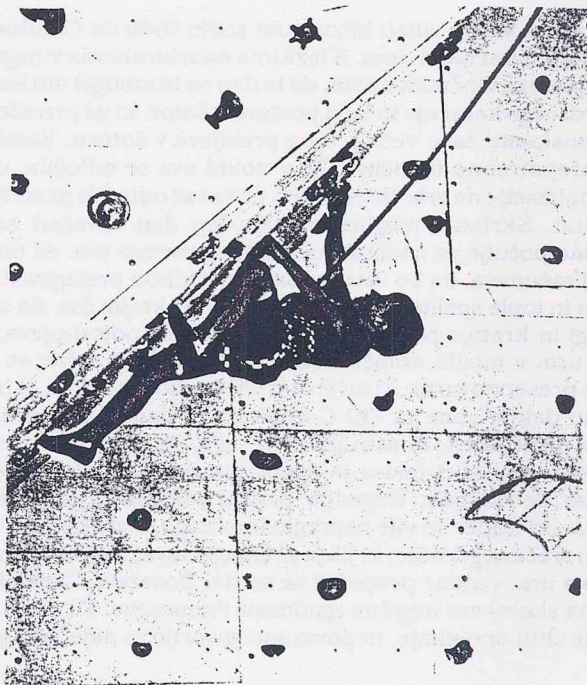
V zadnjem času pa se je posvetil predvsem plezanju "na pogled", kar pomeni, da o smeri ni imel nobenih

podatkov in da jo je preplezal v prvem poskusu. Ta način plezanja je vsekakor veliko težji, toda Andreju je vseeno uspelo v naslednjih težkih smereh: Vamp in Bogomoljka z oceno 6c+(8-), Natreks 7a(8) in na koncu še v najtežji smeri Zlato jabolko 7a+(8+).

Med počitnicami sta se z Aleksandro Voglar mudila tudi v italijanskih Dolomitih, kjer sta želela preplezati več težjih alpinističnih smeri, pa jima vreme to ni dovolilo, zato pa je Andreju uspelo preplezati nekaj težkih športnih smeri, in sicer na pogled do 6b+, z rdečo piko pa do 7b+.

Kmalu po povratku pa je dosegel svoj največji uspeh, saj je preplezal svojo prvo smer z oceno 7c/7c+(9/9+), kar je tudi najtežja smer, ki smo jo preplezali posavski plezalci.

Sam pravi, da je sedaj na vrsti prava 8a in mi mu vsekakor želimo, da bi mu uspelo, saj je pravi vzor za naše mlade športne plezalce, o katerih pa bomo napisali kaj več v naslednjih dneh. (PAK)

Vzpon na Aconcagua

Uvod

Komisija za mednarodno sodelovanje pri Planinski zvezi Slovenije je v začetku leta 1994 objavila razpis za sodelovanje na odpravi v Ande. V Posavskem alpinističnem klubu smo sprejeli odločitev, da se z Gorazdom Pozvekom pridruživa odpravi s ciljem osvojiti najvišjo goro obeh Amerik, 6960 metrov visoko Aconcagua. To dejstvo je spremenilo dobršen del najinega življenja. Prosti čas in pretežni del dopusta sva posvetila cilju. Preplezala sva ničkoliko smeri, pretekla kilometre, nabirala višino v Franciji, pripravljala opremo ... Ničesar več nisva prepustila naključju. Želela sva se preizkusiti še v razmerah, kjer človeku ni usojeno živeti, in uspeti.

Odločitev

Jutro je kot umito. Vse je videti blizu, tudi sedlo Nido de Condores, 5500 m visok plato, kjer bo nekaj dni najin dom. S težkima nahrbtnikoma vjugava po snežišču do najvišje točke platoja. Občutek imam, da ta dan ne bi zmozel niti koraka več. Na kupu po žveplu smrdečega kamenja in leda postaviva šotor, ki ga priveževa na velike skale. Kljub popoldanskemu času večino časa prebijeva v šotoru. Vseskozi taliva sneg in pripravljava prepotrebno tekočino. Že v dolini sva se odločila, da poskusiva brez dodatne aklimatizacije na vrh. Ne veva več, če sva se odločila prav. Sonce zahaja nekje daleč pod nami. Škrlatne meglice obetajo lep dan. Zvečeri se. Za povratek je prepozno, najino počutje pa neohrabrujoče. Dogovorjena sva, da bova še ponoči odšla proti vrhu, saj računava, da bo veter znosnejši. Odhod prelagava iz ure v uro; zaradi počutja, mraza in tople spalne vreče. Ko se zdani je skrajni čas, da se odločiva. Hladno je, prsti so togi in kretnje počasne. Več kot eno uro potrebujeva, da se pripraviva. Pogledam na uro, v mislih določim čas za povratek in začne se odločilni naskok. Neprijetno me preseneti mraz, ki mi je omrtvičil prste na rokah. Z belih prstov slečem rokavice, ki so deklarirane za -30 C in jih zamenjam z dvojnimi, doma pletenimi rokavicami in protektorji, ki sem jih sam sešil. Ko popravim še raztrgan višinski čevlji, se predam govoricu telesa in šepetanju misli. Prepoznavam skalne oblike, mesta, kjer so se odvijale tragedije prvopristopnikov. Za mano je Berlin, pa Independencia, od koder se vije nepregledno dolgo snežišče pod Canaleto. Obujeva dereze. Kmalu srečava gornike, ki jih je premagal mraz. Midva ga ne čutiva. Moti naju le popoldanska ura, vendar pospešiti se ne da. Doseževa Canaleto, široko grapo, v kateri je zbrana skoraj vsa tragična zgodovina Aconcague. Tu srečava nekaj zmedenih gornikov, ki se zbiti opotekajo, nepovezano govorijo in naju svarijo pred pozno uro.

Vrh

Trdno sem odločen, da grem do konca, voljo pa mi daje že slutnja vrha. Zavedam se, da morebitni neuspešen naskok verjetno pomeni slovo od priložnosti, ki se ponuja le malokrat v življenju. Gorazd me začudeno pogleda, ko izjavim, da sem pripravljen hoditi do noči. Na povratek ne mislim. Odloživa vso nepotrebno opremo in v lažjem plezanju doseževa vrh. Prelepo je, vendar utrujenost ne dovoli veselju na plan. Slikava se, poklepeta z argentinskimi alpinisti, ki so dosegli vrh istočasno. Na celi poti je le malokdo vedel za Slovenijo, toda prav na 7000 metrih nas - Slovence poznajo in cenijo.

Sestop je igra ravnotežja, utrujenosti in koncentracije. Argentinskemu alpinistu spodrsne v Canaleti, ustavi se šele na dnu. Tovariši se potem celo noč borijo za njegovo življenje. V teh surovih krajih tehnika odpove; helikopterji ne morejo leteti, ostane le prijateljstvo, v kolikor ga ne izpije višina in napor.

Pred popolno temo po enajstih urah doseževa najin šotorček. Prijatelji Tom, Metka in Miran, ki so se nastanili poleg najinega šotora, pa so naju čakali s čajem. Prijeten je občutek, da nekdo misli nate. Tega jim ne bom nikoli pozabil. Zaspiva kot ubita in šele popoldansko sonce naju izvleče iz šotora. Pospraviva opremo. Poslavljava se, misli pa nama že uhajajo za obzorje, tam kjer slutiva najin dom. Na svidenje Aconcagua.

P.S. 28. januarja 1995 sva z Gorazdom Pozvekom dosegla vrh Aconcague. Ob tem podvigu se zahvaljujeva vsem, ki so nama stali ob strani!

Bojan Kurinčič

AKTIVNI ČLANI KLUBA

Alpinisti:

Arnold Koštomaj
Bojan Kurinčič
Marjan Zver
Aleksandra Voglar
Bojan Jevševar
Gorazd Pozvek
Miloš Kolšek - alpinistični inštruktor

Kriteriji za pridobitev naziva alpinist so naslednji:

- vsaj dve leti alpinističnega udejstvovanja kot pripravnik,
- vsaj 30 vzponov v vsaj dveh različnih gorstvih,
- 5 vzponov s skupno višino 2500 m,
- sposobnost vodenja naveze v IV. stopnji (ženske v III.st.),
- 10 zimskih vzponov,
- dosežen vsaj en vrh nad 3500m,
- vsaj en turni smuk,
- opravljen alpinistični izpit.

Alpinistični pripravniki:

Matej Zorko
Andrej Sotelšek
Peter Sotelšek
Franc Gričar
Sonja Bernard
Danica Pozvek - Vidmar
Sandi Vegelj
Andrej Založnik
Gorazd Divjak

Kriteriji za naziv alpinistični pripravnik:

- opravljena alpinistična šola,
- opravljen pripravniški izpit,
- sposobnost vodenja naveze v IV. st.,
- 10 vzponov.

Tečajniki:

Metod Kovačič
Nuša Hribar
Jože Zajc
Mitja Voglar

Tečajniki so člani kluba, ki se alpinistično udeležujejo, preden izpolnijo kriterije za pridobitev naziva alpinistični pripravnik.

Športni plezalci:

Arnold Koštomaj
Bojan Kurinčič
Gorazd Pozvek
Matej Zorko
Andrej Sotelšek
Peter Sotelšek
Aleksandra Voglar
Bojan Jevševar
Marjan Zver
Miloš Kolšek

Pripravniki športnega plezanja:

Jože Zajc
Alenka Krejan
Marko Bernik
Tadej Bernik
Igor Suvajčevič
Metod Kovačič
Andrej Založnik
Sandi Vegelj

Kriteriji za pridobitev naziva športni plezalec so naslednji:

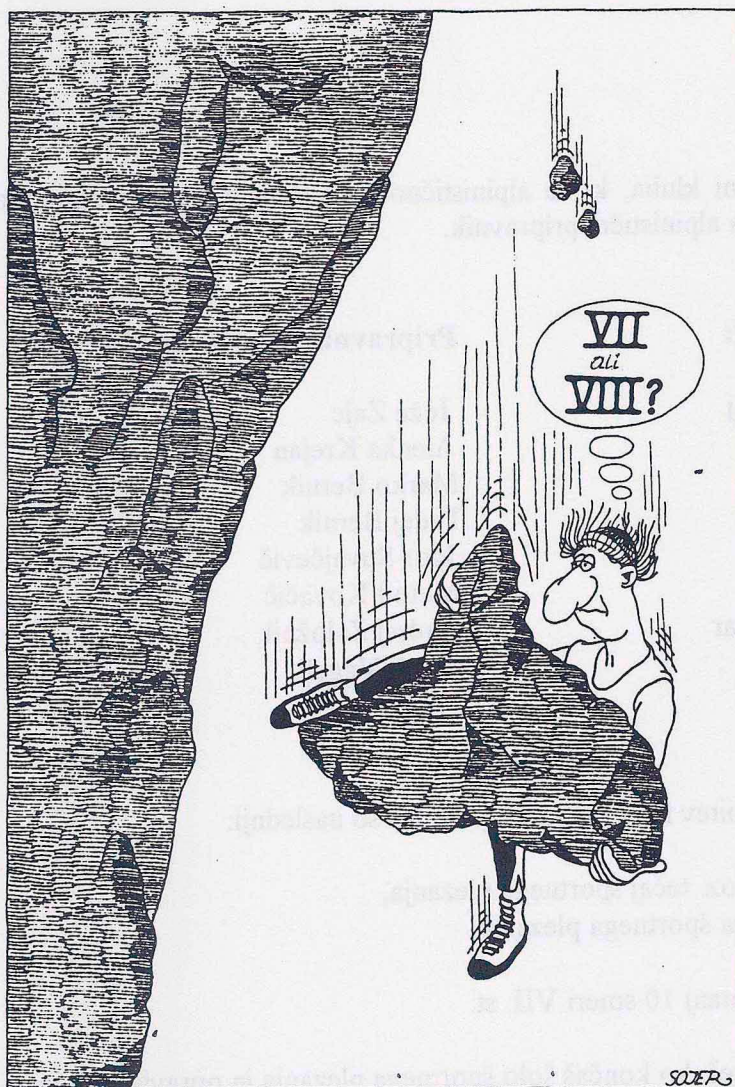
- opravljena šola oz. tečaj športnega plezanja,
- opravljen izpit za športnega plezalca,
- starost 18 let,
- preplezanih najmanj 10 smeri VII. st.

Pripravnik postaneš, ko končaš šolo športnega plezanja in opraviš izpit iz šp. plezanja.

Tekmovalci, ki zastopajo klub na tekmah za državno prvenstvo:

Tadej Bernik
Marko Bernik
Nejc Pozvek
Nina Zajc
Samantha Hrušovar
Alenka Krejan

Vsi naši tekmovalci tekmujejo v mlajših in srednjih kategorijah.

V RAZMISLEK

Če se tudi vi strinjate, da se v taki obliki predstavi delo kluba vsako leto, lahko že med letom pripravite oziroma napišete kakšen prispevek, ki ga bomo objavili v naslednjem biltenu.